

Когдато се слѹчитъ да ходиме наедиши съ
поголемо нѣкое лицѣ, тогдѣ трѣба да мѣ дозволиме почестното мѣсто, сирѣчъ, десната страна, ѿко сме токмш двама въ ходенѣто, ѿко ли сме помнѣго, то тогдѣ трѣба да мѣ дозволиме предата. Въ путьщата обаче градски илъ селски, найдоброто и наймѣрното е мѣсто покрай стѣната.

Когдато обаче ходиме сосѣдъ чиновника, тогдѣ изъ почитанія трѣба да стоймѣ малкш поназадъ. ѿко ли се запрѣ, задасѣ разговоритъ съ нѣкого тайно нѣщо, тогдѣ пакъ трѣба да се очудиме малкш назадъ, заданѣ чуеме разговоротъ имъ.

Който ны поздравляватъ, трѣба имѣ да ги поздравляваме, но повысоките лица долженствуваме да ги поздравляваме мы понапредъ. Това обаче трѣба да чиниме токмш камто поняннициите ни, илъ камто големите чиновници. Понеже иначе многш е досадно, да задолжаваме всичките чловѣцы който срѣщаме, да ни ѿбѣщаватъ на поздравленіята ни.